

Лалка беше вжзхитена от тази горска красота. Такива хубости тя не беше виждала, кога излизаше с майка си на разходка.

Лалка беше много изморена от дългото тичане и лутане насам-нататък. И поседна тя на хубавия мъхов килим, като се облегна на едно дърво. И чу, след малко, че нещо пълзи из тревата. Тя изтрпна от страх. Из тревата се показва една лъскава зеленикава главица с две светли очички.

„Боже, дано не е змия!“

Лалка помисли да бяга, ала животното я изпревари. То се доближи до нея, до самите ѝ крака и я подгледна любезно. Това животно беше голям зелен гушер.

„Малко момиче, кое си ти и как ти можѝ да дойдеш в моето царство?“ я запита гушера.

Лалка му разказа всичко, което беше преживяла и помоли гушера да не ѝ прави нищо лошо.

„Аз не правя зло никому“, отговори той. „Както изглежда, ти си послушно момиче и затова можеш да